

Rolnummer 5742
Arrest nr. 168/2014 van 27 november 2014

A R R E S T

In zake : de prejudiciële vragen over artikel 1, 3°, van artikel 3 (Overgangsbepalingen) van de wet van 14 juli 1976 betreffende de wederzijdse rechten en verplichtingen van echtgenoten en de huwelijksvermogensstelsels, gesteld door de Rechtbank van eerste aanleg te Doornik.

Het Grondwettelijk Hof,

samengesteld uit de voorzitters J. Spreutels en A. Alen, en de rechters E. De Groot, L. Lavrysen, J.-P. Snappe, J.-P. Moerman, E. Derycke, T. Merckx-Van Goey, P. Nihoul, F. Daoût, T. Giet en R. Leysen, bijgestaan door de griffier P.-Y. Dutilleux, onder voorzitterschap van voorzitter J. Spreutels,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. Onderwerp van de prejudiciële vragen en rechtspleging

Bij vonnis van 7 oktober 2013 in zake Francine Janssens tegen Yves Symkens, waarvan de expeditie ter griffie van het Hof is ingekomen op 4 november 2013, heeft de Rechtbank van eerste aanleg te Doornik de volgende prejudiciële vragen gesteld :

1. « Schendt artikel 1, 3°, van artikel 3 (Overgangsbepalingen) van de wet van 14 juli 1976 betreffende de wederzijdse rechten en verplichtingen van echtgenoten en de huwelijksvermogensstelsels de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in zoverre het inhoudt dat het nieuwe artikel 1435 van het Burgerlijk Wetboek niet van toepassing is op de echtgenoten die vóór de inwerkingtreding van die wet zijn gehuwd onder een stelsel van scheiding van goederen met een gemeenschap van aanwinsten die aan de regels inzake de wettelijke gemeenschap is onderworpen, terwijl datzelfde artikel van toepassing is op de echtgenoten die daarna onder hetzelfde stelsel zijn gehuwd ? »;

2. « Schendt artikel 1, 3°, van artikel 3 (Overgangsbepalingen) van de wet van 14 juli 1976 betreffende de wederzijdse rechten en verplichtingen van echtgenoten en de huwelijksvermogensstelsels de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in zoverre het inhoudt dat het nieuwe artikel 1435 van het Burgerlijk Wetboek niet van toepassing is op de echtgenoten die vóór de inwerkingtreding van die wet zijn gehuwd onder een stelsel van scheiding van goederen met een gemeenschap van aanwinsten die aan de regels inzake de wettelijke gemeenschap is onderworpen, terwijl het wel van toepassing is op de echtgenoten die vóór de inwerkingtreding van die wet onder het wettelijke stelsel zijn gehuwd voor de vergoedingen waarvan de grond ontstaat na een termijn van één jaar volgend op die inwerkingtreding ? ».

Memories zijn ingediend door :

- Francine Janssens, bijgestaan en vertegenwoordigd door Mr. P. Brotcorne, advocaat bij de balie te Doornik;

- de Ministerraad, bijgestaan en vertegenwoordigd door Mr. F. Gosselin, advocaat bij de balie te Brussel.

Francine Janssens heeft ook een memorie van antwoord ingediend.

Bij beschikking van 15 juli 2014 heeft het Hof, na de rechters-verslaggevers F. Daoût en T. Merckx-Van Goey te hebben gehoord, beslist dat de zaak in staat van wijzen is, dat geen terechtzitting zal worden gehouden, tenzij een partij binnen zeven dagen na ontvangst van de kennisgeving van die beschikking een verzoek heeft ingediend om te worden gehoord, en dat, behoudens zulk een verzoek, de debatten zullen worden gesloten op 18 augustus 2014 en de zaak in beraad zal worden genomen.

Aangezien geen enkel verzoek tot terechtzitting werd ingediend, is de zaak op 18 augustus 2014 in beraad genomen.

De bepalingen van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof met betrekking tot de rechtspleging en het gebruik van de talen werden toegepast.

II. De feiten en de rechtspleging in het bodemgeschil

De partijen voor de verwijzende rechter huwen op 25 oktober 1974. Aan hun huwelijk gaan huwelijksvoorwaarden vooraf waarmee zij kiezen voor een stelsel van scheiding van goederen met toevoeging van een gemeenschap van aanwinsten berekend op de wettelijke gemeenschap en, in het bijzonder, onderworpen aan de vergoedingsregels. Op het ogenblik van het huwelijk regelde geen enkele wetsbepaling een herwaardering van de vergoedingen. De echtscheiding tussen de echtgenoten wordt uitgesproken op 14 november 2011.

Artikel 1, 3°, van artikel 3 (Overgangsbepalingen) van de wet van 14 juli 1976 betreffende de wederzijdse rechten en verplichtingen van echtgenoten en de huwelijksvermogensstelsels bepaalt dat, indien geen bij notariële akte vastgestelde verklaring wordt afgelegd, de echtgenoten die voor een dergelijk stelsel hadden gekozen, zouden worden onderworpen aan sommige uitdrukkelijk opgesomde bepalingen van het Burgerlijk Wetboek ten aanzien van de gemeenschap van aanwinsten, zonder dat expliciet wordt verwezen naar het nieuwe artikel 1435 van het Burgerlijk Wetboek, dat in de herwaardering van de vergoedingen voorziet.

Aangezien geen enkele verklaring voor de notaris met toepassing van die overgangsbepalingen is afgelegd, zijn de partijen voor de verwijzende rechter onderworpen gebleven aan regels die niet voorzien in de herwaardering van de vergoedingen. Het is in die context dat aan het Hof de twee prejudiciële vragen worden gesteld.

III. In rechte

- A -

A.1.1. De eisende partij voor de verwijzende rechter merkt in haar memorie op dat, bij ontstentenis van een voor de notaris verleden overeenkomst, de voormalige echtgenoten onderworpen zijn gebleven aan regels die niet voorzien in de herwaardering van de vergoedingen, en dat de notaris had verwezen naar het arrest van het Hof van Cassatie van 6 juni 2005, dat de overgangsbepalingen van de wet van 14 juli 1976 zeer beperkend had geïnterpreteerd. Na dat cassatiearrest heeft het Grondwettelijk Hof echter bij een arrest van 19 maart 2009 geoordeeld dat artikel 1, 3°, eerste lid, van artikel 3 (Overgangsbepalingen) van de voormelde wet in strijd was met de artikelen 10, 11 en 11*bis* van de Grondwet, in zoverre het de vroegere artikelen 1453 en 1463 van het Burgerlijk Wetboek toepasselijk maakt op rechten en verplichtingen van een tot de aanwinsten beperkte gemeenschap die na de inwerkingtreding van de wet van 14 juli 1976 is ontbonden. Dat arrest betreft evenwel niet de herwaardering van de vergoedingen, die controversieel blijft en het voorwerp heeft uitgemaakt van een arrest van het Hof van Cassatie van 27 april 2001 waarin dat laatste heeft geweigerd de nieuwe regels inzake de herwaardering van de vergoedingen bedoeld in artikel 1435, tweede lid, van het Burgerlijk Wetboek toe te passen op de echtgenoten die zijn gehuwd onder een vroeger bedongen stelsel van gemeenschap, en dit ongeacht de datum van het orzakelijk feit. Het Hof van Cassatie zou zich evenwel meer genuanceerd hebben getoond in zijn arrest van 15 april 1999 ten aanzien van het stelsel van wettelijke gemeenschap.

A.1.2. Volgens de eisende partij voor de verwijzende rechter zou de ingevoerde overgangsregeling onrechtvaardigheden tot stand brengen die volkomen in strijd zijn met het door de wetgever nagestreefde doel. Er zou immers een discriminatie bestaan zodra het stelsel waarvoor de voormalige echtgenoten hebben gekozen en dat aan alle regels van de wettelijke gemeenschap is onderworpen – met name die « inzake het vermoeden van aanwinsten, het hergebruik, de vergoedingen en het beheer onder de vroegere wet » – dat niet meer is onder de nieuwe wet bij ontstentenis van de verklaring waarin het overgangsrecht voorziet.

De echtgenoten die, zoals te dezen, waren gehuwd onder een vroeger stelsel van een tot de aanwinsten beperkte gemeenschap, dat verschilt van het wettelijk stelsel, kunnen nochtans niet worden geacht te hebben afgezien van de toepassing van de herwaardering van de vergoedingen, terwijl die regel niet bestond de dag waarop zij hun huwelijksvereenkomst hebben ondertekend.

A.1.3. De eisende partij voor de verwijzende rechter herinnert voorts eraan dat het Hof van Cassatie, bij een arrest van 15 april 1999, heeft geoordeeld dat, voor echtgenoten die onder het wettelijk stelsel zijn gehuwd vóór de inwerkingtreding van de wet van 14 juli 1976, de wijze van berekening van de vergoedingen van artikel 1435 van het Burgerlijk Wetboek alleen van toepassing was op de vergoedingen waarvan de grond is

gesitueerd na de inwerkingtreding van de voormelde wet. Te dezen zou het oorzakelijk feit van de vergoeding echter lang na de inwerkingtreding van die wet hebben plaatsgehad, vermits de door de moeder van de verweerder voor de verwijzende rechter uitgevoerde schenking in 1982 gebeurde.

A.2.1. In zijn memorie merkt de Ministerraad in de eerste plaats op dat de arresten van het Hof nrs. 7/2003, 109/2003, 122/2003 en 54/2009 die de verwijzende rechter aanhaalt, te dezen niet lijken te kunnen worden omgezet, gelet op de precieze context die voorafging aan de prejudiciële vragen die in het kader van die arresten zijn gesteld. Die laatste zijn immers uitgesproken na de vaststelling dat de in het geding zijnde wettelijke stelsels afbreuk konden doen aan de situatie van de gescheiden vrouw, terwijl de wet van 14 juli 1976 tot doel had concreet gestalte te geven aan de juridische emancipatie van de gehuwde vrouw zoals verankerd in de wet van 30 april 1958 betreffende de wederzijdse rechten en plichten van de echtgenoten. Te dezen wordt echter in het verwijzingsvonnis geen enkele discriminatie in het nadeel van de vrouw aangeklaagd, noch zelfs aangevoerd door de partijen.

A.2.2. Volgens de Ministerraad zou moeten worden vastgesteld dat de prejudiciële vragen een mogelijke discriminatie aanvoeren door een vroeger toepasselijk stelsel te vergelijken met een nieuw stelsel dat het vroegere stelsel vervangt en voorziet in een herwaardering van de vergoedingen. Het behoort echter tot de vaste rechtspraak van het Hof dat de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet worden geschonden door het loutere feit dat een nieuwe bepaling de toepassingsvoorwaarden van de vroegere wetgeving wijzigt. De prejudiciële vragen zouden bijgevolg ontkennend moeten worden beantwoord.

A.2.3. De Ministerraad voert aan dat, in elk geval, de tweede prejudiciële vraag ontkennend moet worden beantwoord. In de hiervoor aangehaalde rechtspraak van het Hof zou dat laatste immers voor recht hebben gezegd dat het ingevoerde verschil in behandeling tussen het stelsel van scheiding van goederen met een gemeenschap van aanwinsten en het wettelijk stelsel steunt op een objectief criterium, namelijk de aard van het huwelijksvermogensstelsel waarvoor de echtgenoten hebben gekozen vóór de inwerkingtreding van de wet van 14 juli 1976, door al dan niet een huwelijksvereenkomst te hebben gesloten.

A.2.4. Ten aanzien van de onenigheid in de rechtsleer waaraan de verwijzende rechter refereert, zou moeten worden vastgesteld dat die betrekking heeft op de interpretatie van de overgangsbepalingen van de wet van 14 juli 1976, maar niet op het bestaan of de ontstentenis van een discriminatie wegens de niet-herwaardering van de vergoedingen. De rechtsleer zou zelfs integendeel bevestigen dat het stelsel niet discriminerend is.

A.3.1. In haar memorie van antwoord voert de eisende partij voor de verwijzende rechter aan dat, in tegenstelling tot wat de Ministerraad aangeeft, het niet erom gaat een discriminatie tussen echtgenoot en echtgenote aan te klagen, maar wel een discriminatie tussen twee categorieën van echtgenoten volgens de datum van hun huwelijk, naargelang dat heeft plaatsgehad vóór of na de wet van 14 juli 1976.

A.3.2. Volgens de eisende partij voor de verwijzende rechter zou een discriminatie bestaan zodra de gemeenschap van aanwinsten die is toegevoegd aan het stelsel van scheiding van goederen waarvoor de vóór de inwerkingtreding van de wet van 14 juli 1976 gehuwde echtgenoten hebben gekozen, onderworpen is aan de regels van de wettelijke gemeenschap en dus aan het beginsel van de vergoedingen. Het feit dat de wetgever het verschil in behandeling heeft willen doen steunen op de aard van het huwelijksvermogensstelsel zou geen objectief criterium vormen, aangezien de regels van de wettelijke gemeenschap van toepassing zijn op de gemeenschap van aanwinsten die toegevoegd is geweest aan het stelsel van scheiding van goederen.

A.3.3. De eisende partij voor de verwijzende rechter verzet zich ten slotte tegen de analyse die de Ministerraad hierover van de rechtsleer maakt, waarbij zij de argumentatie overneemt die zij in haar memorie heeft uiteengezet.

De eisende partij voor de verwijzende rechter besluit dat de beperkende interpretatie van de overgangsbepalingen van de wet van 14 juli 1976 tot gevolg heeft een discriminatie in te voeren tussen twee vergelijkbare categorieën van echtgenoten, terwijl de verdeling van hun huwelijksvermogensstelsel een identieke reglementering zou vereisen.

- B -

B.1. De prejudiciële vragen hebben betrekking op artikel 1, 3°, van artikel 3 (Overgangsbepalingen) van de wet 14 juli 1976 betreffende de wederzijdse rechten en verplichtingen van echtgenoten de huwelijksvermogensstelsels (hierna : de wet van 14 juli 1976).

Dat artikel luidt :

« Overeenkomstig de volgende regels zijn de bepalingen van deze wet van toepassing op de echtgenoten die vóór de inwerkingtreding van deze wet zijn gehuwd zonder huwelijksvoorwaarden te hebben gemaakt of na een stelsel van gemeenschap te hebben aangenomen dan wel het stelsel van scheiding van goederen of het dotaal stelsel te hebben gekozen, waarin een gemeenschap van aanwinsten is bedongen als omschreven in de artikelen 1498 en 1499 van het Burgerlijk Wetboek :

1° Gedurende een termijn van een jaar te rekenen van de inwerkingtreding van deze wet kunnen de echtgenoten ten overstaan van een notaris verklaren dat zij hun wettelijk of bedongen huwelijksvermogensstelsel ongewijzigd wensen te handhaven.

2° Indien een dergelijke verklaring niet wordt afgelegd, zullen de echtgenoten die geen huwelijksvoorwaarden hebben gemaakt of het stelsel van wettelijke gemeenschap hebben aangenomen, bij het verstrijken van die termijn onderworpen zijn aan de bepalingen van de artikelen 1398 tot 1450 betreffende het wettelijk stelsel, onverminderd hetgeen zij bij huwelijkscontract hebben bedongen betreffende de voordelen aan beide echtgenoten of aan een van hen.

Evenwel kunnen zij, zonder het verstrijken van die termijn af te wachten, ten overstaan van een notaris verklaren dat zij zich onmiddellijk wensen te onderwerpen aan de bepalingen betreffende het wettelijk stelsel.

3° Indien de verklaring bedoeld in 1° niet wordt afgelegd, zullen de echtgenoten die de gemeenschap beperkt tot de aanwinsten of de algemene gemeenschap hebben aangenomen, bij het verstrijken van die termijn onderworpen zijn aan de bepalingen van de artikelen 1415 tot 1426 voor alles wat betrekking heeft op het bestuur van de gemeenschap en van de eigen goederen, alsook aan de bepalingen van de artikelen 1408 tot 1414 betreffende de gemeenschappelijke schulden en de rechten van de schuldeisers.

Hetzelfde geldt voor de echtgenoten die de scheiding van goederen of het dotaal stelsel hebben gekozen onder beding van een gemeenschap van aanwinsten als omschreven in de artikelen 1498 en 1499 van het Burgerlijk Wetboek, doch uitsluitend wat die gemeenschap betreft ».

B.2. In een eerste prejudiciële vraag wordt het Hof verzocht de bestaanbaarheid na te gaan van de voormelde bepaling met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in zoverre zij inhoudt dat artikel 1435 van het Burgerlijk Wetboek niet van toepassing is op de echtgenoten die vóór de inwerkingtreding van de wet van 14 juli 1976 zijn gehuwd onder een stelsel van scheiding van goederen met een gemeenschap van aanwinsten die aan de regels inzake de wettelijke gemeenschap is onderworpen, terwijl datzelfde artikel van toepassing is op de echtgenoten die daarna onder hetzelfde stelsel zijn gehuwd.

B.3. Artikel 1435 van het Burgerlijk Wetboek regelt de herwaardering van de vergoedingen bij de ontbinding van de huwelijksvermogensstelsels. Het bepaalt :

« De vergoeding mag niet kleiner zijn dan de verarming van het vergoedingsgerechtigde vermogen. Hebben de in het vergoedingsplichtige vermogen gevallen bedragen en gelden echter gediend tot het verkrijgen, instandhouden of verbeteren van een goed, dan zal de vergoeding gelijk zijn aan de waarde of de waardevermeerdering van dat goed, hetzij bij de ontbinding van het stelsel indien het zich op dat tijdstip bevindt in het vergoedingsplichtige vermogen, hetzij op de dag van de vervreemding indien het voordien vervreemd is; is het vervreemde goed vervangen door een ander goed, dan wordt de vergoeding geschat op de grondslag van dat nieuwe goed ».

B.4. Het in het geding zijnde artikel 1, 3°, van artikel 3 (Overgangsbepalingen) van de wet 14 juli 1976 voert een verschil in behandeling in tussen echtgenoten die zijn gehuwd vóór de inwerkingtreding van die wet, naargelang zij gehuwd waren onder het wettelijk stelsel (artikel 1, 2°), dan wel met een huwelijkscontract onder de algemene gemeenschap, onder de gemeenschap van aanwinsten (artikel 1, 3°, eerste lid), onder de scheiding van goederen met gemeenschap van aanwinsten, zoals in de aan de verwijzende rechter voorgelegde zaak, of nog, onder het dotaal stelsel met gemeenschap van aanwinsten (artikel 1, 3°, tweede lid). De bij de wet van 14 juli 1976 ingevoerde regels met betrekking tot de vereffening en de verdeling, en inzonderheid het in het bodemgeschil aangevoerde artikel 1435 van het Burgerlijk Wetboek zijn van toepassing op de eerste categorie van echtgenoten, terwijl zij niet van toepassing zijn op de tweede categorie van echtgenoten.

B.5. Het verschil in behandeling tussen beide categorieën van echtgenoten berust op een objectief criterium, namelijk de aard van het huwelijksvermogensstelsel dat zij vóór de inwerkingtreding van de wet van 14 juli 1976 hebben aangenomen door al dan niet een huwelijkscontract te hebben gesloten.

B.6. De pertinentie van dat onderscheid werd als volgt verantwoord :

«Uitgaande van de opvatting dat een huwelijkscontract een overeenkomst tussen echtgenoten is die tussen de overeenkomstsluitende partijen als wet geldt, wijzigt het de inhoud ervan slechts in die zin dat het in het stelsel dat zij hebben gekozen, de nieuwe beheersregels van de gemeenschap of van de eigen goederen invoegt » (*Parl. St.*, Senaat, 1975-1976, nr. 683/2, p. 92).

B.7.1. De wet van 14 juli 1976 heeft in hoofdzaak beoogd de juridische ontvoogding van de gehuwde vrouw, tot stand gebracht door de wet van 30 april 1958 betreffende de wederzijdse rechten en plichten van de echtgenoten, te concretiseren in de wetgeving betreffende de huwelijksvermogensstelsels :

«Vanaf het ogenblik dat aan de gehuwde vrouw volle rechtsbekwaamheid wordt toegekend, [...] moet deze onafhankelijkheid haar normale tegenhanger vinden op het gebied van de huwelijksvermogensstelsels. De ene hervorming gaat niet zonder de andere. Het bekrachtigen van de handelingsbekwaamheid van de gehuwde vrouw zonder daarbij de huwelijksvermogensstelsels te wijzigen of aan te passen, zou er op neerkomen een theoretisch werk te leveren dat praktisch denkbeeldig blijft » (*Parl. St.*, Senaat, 1964-1965, nr. 138, p. 1; *Parl. St.*, Senaat, 1976-1977, nr. 683/2, p. 1).

De wetgever heeft de aanpassing van de wetgeving betreffende de huwelijksvermogensstelsels aan de rechtsbekwaamheid van de gehuwde vrouw willen verzoenen met de eerbied voor de wilsautonomie van de partijen.

B.7.2. De overgangsbepalingen waarin de wet voorziet, zijn als volgt toegelicht :

«Het [Regeringsontwerp] maakt een belangrijk onderscheid al naar de echtgenoten gebonden zijn door enige huwelijksovereenkomst of geen huwelijkscontract voor een notaris hebben afgesloten en dus van rechtswege aan het stelsel van de wettelijke gemeenschap onderworpen zijn.

Uitgaande van de opvatting dat een huwelijkscontract een overeenkomst tussen echtgenoten is die tussen de overeenkomstsluitende partijen als wet geldt, wijzigt het de inhoud ervan slechts in die zin dat het in het stelsel dat zij hebben gekozen, de nieuwe beheersregels van de gemeenschap of van de eigen goederen invoegt. Zij kunnen echter een ander stelsel kiezen onder gehoudenheid de regels van de artikelen 8 tot 10 (vernummerd van 1394 tot 1396) na te leven.

Echtgenoten die zonder huwelijkscontract getrouwd zijn, kunnen volgens het ontwerp echter of het stelsel van gemeenschap handhaven of een ander stelsel kiezen; dit moet geschieden bij notariële akte binnen zesendertig maanden na de inwerkingtreding van de wet; als zij een ander stelsel kiezen, kunnen zij het vorige stelsel vereffenen, maar zij zijn niet verplicht dit te doen. Zolang de echtgenoten geen ander stelsel hebben aangenomen of indien zij verklaren de wettelijke gemeenschap te handhaven, worden hun beheersbevoegdheden vanaf de inwerkingtreding van de wet geregeld door de bepalingen van deze wet » (*Parl. St.*, Senaat, B.Z. 1974, nr. 683/2, p. 92).

B.8. De ontstentenis van een verwijzing, in de in het geding zijnde bepaling, naar artikel 1435 van het Burgerlijk Wetboek en, derhalve, de niet-toepassing ervan op de echtgenoten die vóór 28 september 1976 zijn gehuwd onder het bij huwelijkscontract vastgelegde stelsel van scheiding van goederen met een gemeenschap van aanwinsten, kan niet worden beschouwd als onevenredig met het doel dat de wetgever heeft nagestreefd met het aannemen van de wet van 14 juli 1976 in het algemeen en de overgangsbepalingen met betrekking tot de vereffening en de verdeling in het bijzonder.

B.9. De bevestiging van de handelingsbekwaamheid van de gehuwde vrouw was immers slechts noodzakelijk ten aanzien van het bestuur van de gemeenschap en van de eigen goederen (artikelen 1415 tot 1426 van het Burgerlijk Wetboek), alsmede de daarmee onlosmakelijk verbonden problematiek van de regeling van de gemeenschappelijke schulden en de rechten van de schuldeisers (artikelen 1408 tot 1414 van het Burgerlijk Wetboek), en vereiste derhalve niet noodzakelijk de toepassing van de regels die de vereffening en de verdeling van het huwelijksvermogensstelsel beheersen. De wetgever vermocht derhalve ervan uit te gaan dat die problematiek, op basis van het beginsel van de voorzienbaarheid voor de betrokken echtgenoten en rekening houdend met de diversiteit aan modaliteiten die een bij huwelijkscontract vastgelegd huwelijksvermogensstelsel kan karakteriseren, geregeld zou blijven door de bepalingen die van toepassing waren bij de aanneming van dat stelsel.

De bepaling van artikel 47, § 3, van artikel IV van de wet van 14 juli 1976, dat de opheffings- en wijzigingsbepalingen bevat en de in de paragrafen 1 en 2 vermelde artikelen toepasselijk verklaart in zoverre zij noodzakelijk zijn voor de vereffening van het huwelijksvermogensstelsel, is slechts de bevestiging van de uitsluiting van de toepassing van de nieuwe bepalingen betreffende de vereffening en de verdeling ten aanzien van die categorie van echtgenoten die vóór de inwerkingtreding van die wet een bedongen huwelijksvermogensstelsel hebben aangenomen.

Overigens verhindert niets die categorie van echtgenoten hun bij huwelijkscontract vastgelegde stelsel te wijzigen om die maatregelen te bedingen waarin de wetgever voor hen niet heeft voorzien.

De wetgever heeft het imperatieve karakter van de aanpassing van de wetgeving betreffende de huwelijksvermogensstelsels aan de rechtsbekwaamheid van de gehuwde vrouw, willen verzoenen met de eerbied voor de wilsautonomie van de partijen.

B.10. De eerste prejudiciële vraag dient ontkennend te worden beantwoord.

B.11. In een tweede prejudiciële vraag wordt het Hof verzocht de bestaanbaarheid na te gaan van diezelfde bepaling met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in zoverre zij inhoudt dat artikel 1435 van het Burgerlijk Wetboek niet van toepassing is op de echtgenoten die vóór de inwerkingtreding van die wet zijn gehuwd onder een stelsel van scheiding van goederen met een gemeenschap van aanwinsten die aan de regels inzake de wettelijke gemeenschap is onderworpen, terwijl het wel van toepassing is op de echtgenoten die vóór de inwerkingtreding van die wet onder het wettelijke stelsel zijn gehuwd voor de vergoedingen waarvan de grond ontstaat na een termijn van één jaar volgend op die inwerkingtreding.

B.12. Zoals is vermeld in B.5, berust het verschil in behandeling tussen de twee bedoelde categorieën van echtgenoten op een objectief criterium, namelijk de aard van het huwelijksvermogensstelsel dat de echtgenoten hebben aangenomen vóór de inwerkingtreding van de wet van 14 juli 1976, waarbij al dan niet een huwelijkscontract is gesloten.

B.13. Om redenen die identiek zijn aan die welke zijn uiteengezet in B.6 tot B.9, dient de tweede prejudiciële vraag ontkennend te worden beantwoord.

Om die redenen,

het Hof

zegt voor recht :

Artikel 1, 3°, van artikel 3 (Overgangsbepalingen) van de wet van 14 juli 1976 betreffende de wederzijdse rechten en verplichtingen van echtgenoten en de huwelijksvermogensstelsels, in die zin geïnterpreteerd dat artikel 1435 van het Burgerlijk Wetboek niet van toepassing is op de categorieën van echtgenoten die vóór 28 september 1976 zijn gehuwd onder het bij huwelijkscontract vastgelegde stelsel van scheiding van goederen met gemeenschap van aanwinsten, schendt de artikelen 10 en 11 van de Grondwet niet.

Aldus gewezen in het Frans en het Nederlands, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, op 27 november 2014.

De griffier,

De voorzitter,

P.-Y. Dutilleux

J. Spreutels